

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 29Sp/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5013200835
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Šobichová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5013200835.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Erikou Šobichovou, v právnej veci navrhovateľa: P. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX Q., právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Sčúry, advokát, so sídlom F. XXXX, XXX XX G., proti odporcovi: Obec Staškov, Jozefa Kronera 588, 023 53 Staškov, za účasti účastníčky konania: P. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX Q., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu - Obce Staškov č. S2013/199/R1005 zo dňa 8.7.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline rozhodnutie odporcu č. S2013/199/R1005 zo dňa 8.7.2013
t v r d z u j e .

p o

Navrhovateľovi a ani účastníčke konania náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím č. S2013/199/R1005 zo dňa 8.7.2013 odporca podľa § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb., § 5 zákona č. 40/1964 Zb. a § 46 a § 48 Správneho poriadku zamietol návrh navrhovateľa o zabezpečenie predbežnej právnej ochrany týkajúcej sa bránenia vstupu a pokojného užívania celého rodinného domu súp. č. XXX v kat. úz. Q. vo vzťahu k navrhovateľovi jeho manželkou P. A.. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán poukázal na to, že v predmetnej veci bolo začaté konanie na návrh navrhovateľa, pričom bolo nariadené ústne pojednávanie dňa 12.6.2013. Na tomto pojednávaní sa zúčastnili navrhovateľ a aj predvolaní svedkovia, a to K. O., F. A., K. U.. Navrhovateľ uviedol, že s účastníčkou konania žije v manželskom zväzku, z ktorého pochádza 7 maloletých detí. V nehnuteľnosti so súp. č. XXX v Q. býval s účastníčkou konania v spoločnej domácnosti do mája 2012, kedy bol nútený opustiť spoločnú domácnosť a odsťahovať sa k svojej matke, nakoľko priateľ účastníčky konania ho fyzicky napadol. Od tejto doby ho účastníčka konania neustále uráža, ponižuje, nadáva mu, a to aj pred deťmi. Od opustenia spoločnej domácnosti mu účastníčka konania neustále bráni vo vstupe do rodinného domu. Svoje podanie na ústnom pojednávaní doplnil CD nosičom s nahrávkami a fotografiami, výpismi zo sociálnej siete, ktoré mali preukazovať jeho rušené užívanie, vyhánanie z domu a skutočnosť, že s ním manželka nechce žiť v rodinnom dome. Ďalej predložil aj rozhodnutie o priestupku, z ktorého vyplýva, že sa účastníčka konania uznáva vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch. Účastníčka konania tvrdenia navrhovateľa považovala za nepravdivé. Uviedla, že navrhovateľ v máji 2012 dobrovoľne opustil spoločnú domácnosť a na výchovu spoločných detí a starostlivosť o domácnosť ostala sama. Nie je pravdou, že by mu bránila pri vstupe do rodinného domu, nakoľko navrhovateľ má od domu vlastný kľúč a do domu sa dostane kedykoľvek. Ona sama má záujem na tom, aby sa manžel vrátil domov. Správny orgán skúmal, akým spôsobom odporkyňa bráni navrhovateľovi užívania domu, navrhovateľ pritom uviedol, že táto mu bráni zamykaním vnútorných dverí do detských izieb, spálne, držaním dverí, stáťím medzi dverami, nemá možnosť si zobrať svoje veci, volá na neho bezdôvodne

políciu a pod.. Odporca poukázal na ust. § 5 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je rozhodnutie obce predbežnej povahy, skutkovým základom pre rozhodnutie je posledný zistený pokojný stav, ktorý existoval pred zrejým zásahom. Obec zisťuje a rieši len skutkové otázky, právnych otázok sa nedotýka. Obec by tým prekročila oprávnenia v zmysle ust. § 5 Občianskeho zákonníka. Na margo termínu zrejmy zásah bolo potrebné uviesť, že sa musí jednať o taký zásah, ktorý je v rozpore s predtým ustáleným pokojným stavom. Ak však ide o dlhodobé spory, či už o vlastnícke alebo v rámci občianskeho spolunažívania, kde nie je možné ustáliť pokojný stav pred konkrétnym zásahom, nie je možné aplikovať § 5 Občianskeho zákonníka. Z vyjadrení účastníkov vyplynulo, že manželské spory medzi navrhovateľom a odporkyňou pretrvávajú najmenej od 15. mája 2012, kedy navrhovateľ opustil spoločnú domácnosť a t. č. sa zdržiava u svojej matky. Spoločnú domácnosť navštevuje nepravidelne. Obec v danej situácii dospela k zisteniu, že medzi účastníkmi ide o dlhobojšie pretrvávajúce manželské nezhody, ktoré viedli k narušeniu manželského spolunažívania. Z uvedených dôvodov preto nie je možné riešiť spor prostredníctvom inštitútu zakotveného v § 5 Občianskeho zákonníka. V danom prípade teda neboli splnené hmotnoprávne podmienky na vydanie predbežného opatrenia, nakoľko posledný pokojný stav ani samotný zrejmy zásah nebolo možné bez pochybností zistiť.

Proti predmetnému rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal opravný prostriedok navrhovateľ. Uviedol, že rozhodnutie je v plnom rozsahu nepreskúmateľné, pričom odporca celé konanie nesprávne právne posúdil. Namietol aj nesprávne poučenie uvedené v rozhodnutí, nakoľko opravný prostriedok proti rozhodnutiu podľa § 250m ods. 1 O.s.p. sa podáva v lehote do 30 dní od doručenia rozhodnutia. Poukázal na to, že od opustenia spoločnej domácnosti v máji 2012 mu účastníčka konania neustále bráni vo vstupe do rodinného domu a to tak, že necháva zaseknuté kľúče vo vchodových dverách. Ďalej ho nechce ani po otvorení dverí vpustiť do ich domu. V súčasnej dobe býva u svojej matky v A.. Chcel sa viac krát vrátiť do rodinného domu predovšetkým kvôli maloletým deťom, ale účastníčka konania mu to nechce umožniť. V súčasnej dobe je stav taký, že už do rodinného domu súp. č. XXX v kat. úz. Q. chodí sporadicky vzhľadom na agresívne správania vedľajšej účastníčky, ktoré sa každým dňom zhoršuje a stupňuje. Napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom spisu a je nedostačujúce na posúdenie veci. Vzhľadom k tomu žiadal rozhodnutie odporcu zrušiť a vec vrátiť odporcovi na ďalšie konanie.

Účastníčka konania podala k opravnému prostriedku písomné vyjadrenie. Mala za to, že odporca vo veci rozhodol správne a vecou sa dostatočne zaoberal, celú záležitosť dostatočne prešetril. Nie je pravdou, že by navrhovateľovi neustále bránila vstupovať do ich rodinného domu. Navrhovateľ v máji 2012 dobrovoľne opustil spoločnú domácnosť a tým pádom zostala na výchovu a starostlivosť o spoločné deti úplne sama. Žalobca nemá záujem podieľať sa na výchove svojich detí. Nie je pravdou, že by žalobcovi bránila vo vstupe do ich rodinného domu. Žalobca má od domu vlastný kľúč a do domu sa dostane kedykoľvek. Poukázala tiež na to, že na Okresnom súde v Čadci prebieha súdne konanie pod č. k. 11C/41/2013 o určenie povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva a pod č. k. 8P/65/2012 o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, určenie výživného a úpravu styku. Tvrdenia navrhovateľa, že je obmedzovaný vo vstupe do domu sú účelové a nepravdivé. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a navrhuje krajskému súdu, aby jeho odvolanie bolo zamietnuté a rozhodnutie odporcu bolo ako vecne správne potvrdené.

Odporca sa písomne k veci nevyjadril.

Krajský súd v Žiline v predmetnej veci nariadil termín pojednávania na deň 17.1.2014. Na nariadený termín pojednávania sa nedostavil odporca a ani účastníčka konania, doručenie predvolania mali vykázané riadnym spôsobom, svoju neúčast' na nariadenom termíne neospravedlnili a ani nežiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti podľa § 250l ods. 2 O.s.p. za použitia § 250g ods. 2 O.s.p..

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom prednese na pojednávaní sa pridrižoval dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, na otázku súdu pokiaľ sa týka konania pred OS Čadca pod sp. zn. 11C/41/2013 uviedol, že konanie nie je skončené, je v štádiu pripravovaného zmieru.

Krajský súd v Žiline po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporcu vrátane jeho postupu v rozsahu danom opravným prostriedkom navrhovateľa mal za to, že rozhodnutie odporcu je vydané v súlade so zákonom, a preto rozhodnutie bolo potrebné pri aplikácii ust. § 250l ods. 2 O.s.p., § 250s O.s.p. potvrdiť, to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 250l ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 5 Občianskeho zákonníka ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Krajský súd v Žiline sa nestotožnil s dôvodmi uvedenými v podanom opravnom prostriedku navrhovateľom.

Inštitút ochrany pokojného - faktického stavu - § 5 Občianskeho zákonníka je príkladom zverenia právomoci rozhodovať vo veciach občianskoprávnym správny orgánom - obciam. Obciam rozhodujúcim podľa § 5 Občianskeho zákonníka neprináleží vydávať rozhodnutia, ktoré nemajú predbežnú povahu, obec svojim rozhodnutím nevytvára právny stav (non dicit ius inter partes), ale jej rozhodnutie smeruje k ochrane naposledy existujúceho pokojného - faktického stavu. Úlohou obce je urýchlené poskytnutie ochrany pred zrejším zásahom do posledného faktického stavu a zabezpečiť poriadok a klud. Ochrana poskytovaná obcou predstavuje dočasnú ochranu, ktorá trvá do právoplatného rozhodnutia súdu v občianskom súdnom konaní alebo do nariadenia predbežného opatrenia podľa § 74 a nasl. O.s.p.. V danom prípade platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce, pričom konanie sa začína výlučne na návrh a obec v konaní sa spravuje zásadami správneho konania vyplývajúcimi zo Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb.).

Aj keď zmyslom ust. § 5 Občianskeho zákonníka je čo v najkratšej dobe odvrátiť zásahy do pokojného stavu, prípadne obnovenie pôvodného pokojného stavu, obec je povinná si aj v tomto prípade zabezpečiť nevyhnutné dôkazy napr. preukazujúce vlastníctvo k nehnuteľnostiam v susedskom spore a pod.. Obec v konaní zisťuje skutkové otázky, t. j. aký bol naposledy existujúci pokojný stav medzi účastníkmi (teda pokojný stav obidvoma účastníkmi tolerovaný, odsúhlasený), kto tento pokojný stav narušil, akým spôsobom došlo k narušeniu pokojného stavu. Pre obec sú rozhodujúce skutočnosti preukazujúce, že určitý pokojný stav medzi účastníkmi existoval, obaja účastníci ho pred zásahom akceptovali a dodržiavali. Obec sa nezaoberá, ani nerieši právne otázky sporu. Obec nerieši ani to, či posledný existujúci pokojný stav bol stavom právnym alebo protiprávnym. Napokon v konaní podľa § 5 Občianskeho zákonníka ide o ochranu faktického stavu a nie o ochranu stavu právneho. Ak by obec rozhodla aj o právnej stránke, prekročila by svoju právomoc a zasiahla by do výlučnej právomoci súdu v občianskom súdnom konaní. Obec svojim rozhodnutím poskytuje ochranu jednotlivcom a pokojnému faktickému stavu.

Právna ochrana poskytnutá obcou môže spočívať v zakázaní rušiteľovi zasahovať do existujúceho pokojného stavu, prípadne v odstránení závažného stavu alebo obnovením predošlého stavu, obec však v tomto konaní nemôže uložiť opatrenie, ktoré by bolo nezmeniteľné (napr. výstavbu múru, budovy, prípadne ich odstránenia a pod.). Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR v týchto veciach vyplýva, že rozhodnutie obce podľa § 5 Občianskeho zákonníka nemožno považovať za predbežné opatrenie v zmysle § 43 Správneho poriadku a je preto rozhodnutie obce vydané podľa § 5 Občianskeho zákonníka preskúmateľné súdom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p.. Obec je oprávnená zásah do pokojného stavu: a) zakázať, b) rušiteľovi uložiť, aby obnovil posledný pokojný stav, c) zakázať a súčasne uložiť, aby

obnovil posledný pokojný stav. Posledná uvedená možnosť nie je výslovne zákonom uvedená, nič menej ju nemožno podľa povahu veci vylúčiť. Výrok rozhodnutia by teda mal zodpovedať § 5 Občianskeho zákonníka. Predbežne sa zakáže zásah do posledného pokojného stavu, ktorý sa opíše, alebo sa uloží obnovenie predošlého stavu, ktorý sa tak isto musí opísať, prípadne sa obe tieto zákonné možnosti kombinujú podľa povahy prípadu. Vzhľadom na ochranu, ktorú obec poskytuje a na jej povahu, možno vyvodiť, že rozhodnutie obce podľa § 5 Občianskeho zákonníka má úplne iný charakter ako rozhodnutie súdu, a preto občianskoprávny súd nie je a ani nemôže byť viazaný rozhodnutím obecného úradu vydaného podľa § 5 Občianskeho zákonníka (pozri k tomu aj rozhodnutie NS SR č. k. 5Sžo/4/2012 zo dňa 29.11.2012).

Podľa názoru súdu v danom prípade odporca správne v predmetnom prípade rozhodol, keď návrh navrhovateľa, ktorý sa týkal zabezpečenia predbežnej právnej ochrany v zmysle § 5 Občianskeho zákonníka, a to zabezpečenie ochrany proti zrejmemu zásahu do pokojného stavu, ktorým navrhovateľ žiadal, aby obec uložila vo vzťahu k účastníčke konania povinnosť jej strpieť vstup a pokojné užívanie celého rodinného domu súp. č. XXX kat. úz. Q., a to navrhovateľom zamietol.

Nie je sporné a súd si aj ozrejnil skutočnosť, že navrhovateľ podal žalobu na Okresnom súde v Čadci, ktorá je vedená pod č. k. 11C/41/2013 vo vzťahu k odporkyni - účastníčke konania P. A., pričom žiadal, aby súd určil, resp. zakázal odporkyni - účastníčke konania brániť žalobcovi v užívaní rodinného domu súp. č. XXX v kat. úz. Q., Obec Q., okres Čadca, ktorý je zapísaný na LV č. XXX vedený Správou katastra Čadca. Toto konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené.

To znamená, že odporca správne rozhodol, keď v podstate uviedol, že daný spor medzi navrhovateľom a účastníčkou konania, ktorý vyplynul zo skutkových okolností v predmetnej veci, nie je možné riešiť prostredníctvom inštitútu poskytnutia predbežnej ochrany s poukazom na § 5 Občianskeho zákonníka, nakoľko podľa názoru súdu by obec prekročila rámec daných právomocí uvedených v § 5 Občianskeho zákonníka. Je nesporné, akým spôsobom môže obec s poukazom na § 5 Občianskeho zákonníka rozhodnúť. V danom prípade je teda zrejmé, že otázka, resp. otázku (otázku užívania rodinného domu navrhovateľom), ktorá ako sporná vznikla medzi navrhovateľom a účastníčkou konania po odchode (opustení) spoločnej domácnosti v máji 2012 je podľa názoru v danom prípade kompetentný a je v právomoci a v rozhodnutí príslušného všeobecného súdu, to znamená Okresného súdu Čadca, kde teda sa aj žalobca - navrhovateľ domáha zákazu účastníčky konania, aby mu táto bránila v užívaní rodinného domu. V danom prípade súd poukazuje najmä vlastne aj na petit, ktorý navrhovateľ v konaní pred odporcom žiadal. Je potrebné poukázať na to, že tento petit je neprípustný v zmysle ust. § 5 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento je možné povedať, že už kopíruje petit žaloby, ktorá bola podaná Okresnému súde v Čadci a ako taký by v podstate už potom riešil spor občianskoprávnej povahy, a teda by už riešil právnu stránku veci, čo je neprípustné a nie je účelom ust. § 5 Občianskeho zákonníka. Petit výroku rozhodnutia podľa § 5 Občianskeho zákonníka musí byť predbežnej povahy, nie je ho možné dosiahnuť uložením konkrétnej povinnosti - rozhodnutím na plnenie. Rozhodnutie obce je svojou povahou predbežné, je vydávané tam, kde je zistený zrejmy zásah do pokojného stavu, a to bez akéhokoľvek väčšieho a zložitejšieho dokazovania, pričom odporca sa môže obmedziť na zistenie takéhoto zásahu a stavu. Súd, pokiaľ vo veci rozhoduje tiež, musí v konaní na základe všetkých potrebných dôkazov už skúmať existenciu uplatneného subjektívneho občianskeho práva, o ktorom občan tvrdí, že došlo k zásahu do tohto jeho práva, ktoré môže mať povahu akéhokoľvek zásahu prejavujúceho sa v tom, že je mu bránené vo výkone jeho práva, prípadne, že je vo výkone svojho práva obmedzovaný. Rozhodnutia, v ktorých sa ukladá konkrétna povinnosť určitej osobe, už nemožno považovať za rozhodovanie o obnovení pokojného stavu, ale jedná sa o rozhodnutie o subjektívnych právach a povinnostiach osôb. V danom prípade, pokiaľ by teda odporca rozhodol petitom, ktorý žiadal vo svojom návrhu zo dňa 17.4.2013 navrhovateľ (žiadal, aby obec uložila vo vzťahu k účastníčke konania povinnosť jej strpieť vstup a pokojné užívanie celého rodinného domu súp. č. XXX kat. úz. Q.), týmto petitom je v podstate kopírovaný petit návrhu v konaní pred OS Čadca pod č. k. 11C/41/2013 (aj keď nie doslovne), obec by svojím rozhodnutím prekročila rozsah svojej právomoci a zasiahla by do právomoci súdu, ktorý je oprávnený vydávať rozhodnutie s poukazom na ust. § 80 O.s.p..

Je zrejmé z celého prejednávaneho prípadu, že medzi účastníkmi sú narušené vzťahy, ktoré vyplývajú z toho, že navrhovateľ a účastníka konania od mája 2012 spolu nežijú v jednej domácnosti a tieto narušené vzťahy podľa názoru súdu nie je možné riešiť cez ust. § 5 Občianskeho zákonníka. Tieto je možné riešiť v prebiehajúcom súdnom konaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodnutie odporcu súd podľa § 250s O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku pri aplikácii ust. § 250l ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 250k ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ nebol úspešným účastníkom konania, preto mu náhrada trov konania neprináleží. Účastníčka konania si náhradu trov konania v súvislosti s týmto súdnym konaním ani neuplatňovala, preto jej nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia dvojmo prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V Žiline, dňa 17. januára 2014

JUDr. Erika Šobichová

samosudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:

Miriama Talapková